



**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ  
В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ  
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

73014. м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

**ПОВІДОМЛЕННЯ  
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення**

**місто Миколаїв**

**13 березня 2024 року**

Старший слідчий в ОВС відділу розслідування злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, СУ ГУНП в Херсонській області майор поліції Крук Сергій Петрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000000226 від 09.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28 ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

**ПОВІДОМИВ:**

**Алімханову Руслану Рінатовичу, 14.07.2003 року народження, уродженцю м. Волгоград, Волгоградської області, російської федерації, громадянину російської федерації (далі – рф), документованому паспортом рф серії 1824 номер 026944, виданим 06.09.2023 ГУ МВС росії по Волгоградській області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: рф, Волгоградська область, м. Волгоград, вул. Зіни Марсєвої, (інші дані відсутні) стрільцю роти оперативного призначення, 143 полку оперативного призначення (в/ч 6910) 50 окремої бригади оперативного призначення федеральної служби військ національної гвардії рф (далі – 50 обрп), рядовому, раніше не судимому,**

**про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:**

**– ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та**

звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

– ч. 2 ст. 28, ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у пособництві у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

З 19 лютого 2014 року представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року рф оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», а 27 квітня 2014 року в м. Луганську - терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (у тому числі окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням

ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Водночас, відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та російська федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто «horsdecombat» унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведатися гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

b) захоплення заручників;

c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12



b) захоплення заручників;

c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження;

d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні (стаття 3 Конвенції).

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Статтею 29 Конвенції передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Згідно зі ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться у Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Статтею 43 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12

серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Протокол I або Додатковий протокол I) передбачено, що збройні сили сторони, що перебуває в конфлікті, складаються з усіх організованих збройних сил, груп і підрозділів, що перебувають під командуванням особи, відповідальної перед цією стороною за поведінку своїх підлеглих, навіть якщо ця сторона представлена урядом чи властями, не визнаними супротивною стороною. Такі збройні сили підпорядковані внутрішній дисциплінарній системі, яка, поряд з іншим, забезпечує додержання норм міжнародного права, застосовуваних у період збройних конфліктів.

Особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті (крім медичного і духовного персоналу, про який ідеться у статті 33 Третьої конвенції, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізнити себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Поряд з цим згідно ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні.

У результаті вищезазначених подій, в умовах міжнародного збройного конфлікту, значна частина території Херсонської області, починаючи з

24.02.2022 у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, перебувало під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій рф, зокрема із залученням військовослужбовців військ національної гвардії рф (далі – внг рф), які входили до складу допоміжного пункту управління 50 оброп.

У березні – жовтні 2022 року для досягнення основної мети щодо широкомасштабних нападів на цивільне населення, невстановленими досудовим розслідуванням військовими рф та представниками інших силових структур, за підтримки вищого керівництва рф, в захоплених приміщеннях державних органів і установ міста Херсон та області організовано місця для нелегального ув'язнення, катування та жорстокого поводження з цивільними особами, вчинення іншого фізичного і психологічного тиску для одержання інформації про проукраїнських активістів, противників окупаційної влади та подальшого схилення вищевказаних осіб до співпраці з державою – агресором.

Так, 09.03.2022 приблизно о 12 годині (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлено) військовослужбовці внг рф, перебуваючи за адресою: вулиця Теплоенергетиків, 3, місто Херсон, діючи за наказом та під керівництвом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади рф, будучи озброєними, примусили діючого на той час начальника ізолятору тимчасового тримання № 1 ГУНП в Херсонській області (далі – ІТТ № 1) [REDACTED] віддати ключі від всіх приміщень ізолятору, тобто фактично захопили та встановили свій контроль над ІТТ № 1, що не було обумовлено воєнною необхідністю, а здійснено виключно з метою нелегального ув'язнення, застосування фізичного насильства та катування до цивільного населення Херсонської області для отримання відомостей, що цікавили окупаційну владу та військових рф.

У подальшому, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату, але не раніше 09.03.2022, невстановлені особи з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади рф залучили до реалізації спільного плану стрільця роти оперативного призначення 143 полку оперативного призначення (в/ч 6910) 50 оброп **Алімханова Руслана Рінатовича, 14.07.2003 року народження.**

Алімханов Р.Р. був достовірно обізнаний про те, що між рф та Україною відбувається міжнародний збройний конфлікт, відкрито носив автоматичну зброю, формений одяг та спорядження, які приналежні військовим рф, тобто відповідно до ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу I був комбатантом та зобов'язаний додержуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройного конфлікту.

У період часу з початку березня по кінець жовтня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Алімханов Р.Р., діючи під керівництвом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних



формувань, силових структур, органів окупаційної влади рф та за попередньою змовою групою осіб з невстановленими військовослужбовцями рф, перебуваючи в окупованому місті Херсон, умисно, порушуючи ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I, виконував функції конвойного, вчиняв нелюдяне поводження та забезпечував нелегальне ув'язнення цивільних осіб, які утримувались в приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3.

Так, 03 травня 2022 року приблизно об 11 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) троє невстановлених військовослужбовців рф, перебуваючи на блокпосту в районі Корабельної площі в м. Херсоні, погрожуючи вогнепальною зброєю, із застосуванням фізичного насильства, без складання процесуальних документів, затримали [REDACTED] року народження, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання потерпілого ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 10.05.2022.

З 03 до 10 травня 2022 року військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., виконуючи функції конвойного в зазначеному місці несвободи, забезпечував режим нелегального ув'язнення [REDACTED] та інших осіб, який був поєднаний з нелюдям поводженням щодо них. Потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам, тобто перебував в умовах, які загрожували його життю та здоров'ю, але не мав можливості вільно залишити місце утримання, чим військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р. та інші особи порушили вимоги ст. 147 Конвенції.

В один із днів утримання [REDACTED] (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено), Алімханов Р.Р. вивів його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні, а також в заламуванні рук за спину, конвоював потерпілого до одного з кабінетів, де двоє невстановлених військових рф допитували останнього та катували.

Лише 10.05.2022 приблизно о 13 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) потерпілого [REDACTED] звільнено з місця утримання, без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення.

Крім того, 09 травня 2022 року приблизно о 10 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) шестеро невстановлених

військовослужбовців рф, перебуваючи на блокпосту біля Хлібзаводу № 3 по вул. Іллі Кулика в м. Херсоні, погрожуючи вогнепальною зброєю, із застосуванням фізичного насильства, без складання процесуальних документів, затримали [REDACTED] року народження, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання потерпілого перевезено та ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 15.07.2022.

З 09 травня до 15 липня 2022 року військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., виконуючи функції конвойного в зазначеному місці несвободи, забезпечував режим нелегального ув'язнення [REDACTED] та інших осіб, який був поєднаний з нелюдським поводженням щодо них. Потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам, тобто перебував в умовах, які загрожували його життю та здоров'ю, але не мав можливості вільно залишити місце утримання, чим військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р. та інші особи порушили вимоги ст. 147 Конвенції.

Під час нелегального ув'язнення [REDACTED] (точний час та дати досудовим розслідуванням не встановлені), Алімханов Р.Р., щонайменше тричі виводив його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні, а також в заламуванні рук за спину, конвоював потерпілого до одного з кабінетів, де невстановлені військові рф допитували останнього та катували.

Лише 15.07.2022 приблизно о 15 годині (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) [REDACTED] звільнено з місця утримання, без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення.

Також, 21 липня 2022 року приблизно о 06 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) щонайменше вісім невстановлених військовослужбовців російської федерації на трьох автомобілях невстановленого типу та марки прибули за адресою: м. Херсон, [REDACTED], де проживав потерпілий [REDACTED] року народження. Погрожуючи вогнепальною зброєю, без складання процесуальних документів, вказані особи затримали потерпілого, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України,

котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання [REDACTED] перевезено та ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 01.08.2022.

З 21 липня до 01 серпня 2022 року військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., виконуючи функції конвойного в зазначеному місці несвободи, забезпечував режим нелегального ув'язнення [REDACTED] та інших осіб, який був поєднаний з нелюдям поводженням щодо них. Потерпілий утримувався у виснажливих для людського організму антисанітарних умовах, у приміщенні непридатному для тривалого перебування людини, в якому він страждав від голоду та відсутності місця для сну. [REDACTED] не надавались предмети гігієни або можливість прийняти душ, він піддавався постійним вербальним погрозам, тобто перебував в умовах, які загрожували його життю та здоров'ю, але не мав можливості вільно залишити місце утримання, чим військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р. та інші особи порушили вимоги ст. 147 Конвенції.

Під час нелегального ув'язнення [REDACTED] (точний час та дати досудовим розслідуванням не встановлені), Алімханов Р.Р. щонайменше двічі виводив його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні та у штовханні в спину, від чого він ударявся головою об стіну, конвоював потерпілого для дактилоскопіювання, а також до одного з кабінетів, де невстановлені військові рф допитували останнього і катували.

Лише 01.08.2022 приблизно о 17 годині (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) [REDACTED] звільнено з місця утримання, без надання будь-яких документів щодо підстав затримання та ув'язнення.

Отже, військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., діючи за попередньою змовою з іншими військовослужбовцями та представниками силових структур рф, вчинив жорстоке поводження з цивільними особами [REDACTED], що виражалось у нелюдському поводженні (утримання в камерах непристосованих до тривалого перебування осіб, в антисанітарних умовах, позбавлення їжі та води, ненадання медичної допомоги) та завданні фізичних (заламування рук за спину, штовхання), а також психологічних страждань (надягання шапки на очі для дезорієнтації в приміщенні) та забезпечені режиму нелегального ув'язнення потерпілих, чим порушив ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ч. 2 ст. 75 Протоколу I.

Таким чином, Алімханов Руслан Рінатович, 14.07.2003 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.



У період часу з березня до жовтня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., діючи під керівництвом особи, обвинувальний акт стосовно якої направлено до суду, а також інших невстановлених осіб з числа керівного складу збройних формувань, силових структур, органів окупаційної влади рф, за попередньою змовою групою осіб, виконуючи функції конвойного в місці несвободи, облаштованому в захопленому приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та свідомо припускаючи їх настання, вчинив умисні дії, що полягали у пособництві іншим військовослужбовцям рф щодо заподіяння фізичних страждань (побоїв та тілесних ушкоджень) тобто катування потерпілих [REDACTED]

[REDACTED] з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, поєднаних з умисним вбивством потерпілого [REDACTED] чим порушив вимоги ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ч. 2 ст. 75 Протоколу I.

Так, 03 травня 2022 року приблизно об 11 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) троє невстановлених військовослужбовців рф, перебуваючи на блокпосту в районі Корабельної площі в м. Херсоні, погрожуючи вогнепальною зброєю, із застосуванням фізичного насильства, без складання процесуальних документів, затримали [REDACTED] року народження, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання потерпілого ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 10.05.2022.

Алімханов Р.Р., діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою надання допомоги (пособництва) іншим військовослужбовцям рф у жорстокому поводженні (катуванні) з цивільними особами, усуваючи перешкоди до вчинення злочину, в один із днів утримання [REDACTED] (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено), вивів його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні, а також в заламуванні рук за спину, конвоював потерпілого до одного з кабінетів, де двоє невстановлених військових рф допитували та катували останнього, шляхом нанесення невизначеної кількості ударів ногами, руками та гумовою палицею по всьому тілу, з вимогою надати інформацію про місцезнаходження учасників територіальної оборони м. Херсона. Після закінчення вказаних протиправних дій Алімханов Р.Р., без надання [REDACTED] медичної допомоги, конвоював його до камери, де забезпечував режим нелегального ув'язнення та утримував для подальших катувань.



Крім вказаного, 09 травня 2022 року приблизно о 10 годині (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) шестеро невстановлених військовослужбовців рф, перебуваючи на блокпосту біля Хлібзаводу № 3 по вул. І. Кулика в м. Херсоні, погрожуючи вогнепальною зброєю, із застосуванням фізичного насильства, без складання процесуальних документів, затримали [REDACTED] року народження, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання потерпілого перевезено та ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 15.07.2022.

Алімханов Р.Р., діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою надання допомоги (пособництва) іншим військовослужбовцям рф у жорстокому поводженні (катуванні) з цивільними особами, усуваючи перешкоди до вчинення злочину, під час нелегального ув'язнення [REDACTED] щонайменше тричі (точний час та дати досудовим розслідуванням не встановлені), виводив його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні, а також в заламуванні рук за спину, конвоював потерпілого до одного з кабінетів, де військовослужбовці рф у кількості від 3 до 4 осіб допитували та катували останнього шляхом нанесення 5 - 7 ударів ногами, руками в область грудної клітини та не менше 4 ударів гумовою палицею по ногам, з вимогою надати неправдиву інформацію про допомогу Збройним силам України. Після закінчення вказаних протиправних дій Алімханов Р.Р., без надання [REDACTED] медичної допомоги, конвоював його до камери, де забезпечував режим нелегального ув'язнення та утримував для подальших катувань.

Також, 21 липня 2022 року приблизно о 06 годині 30 хвилин (точний час у ході досудового розслідування не встановлено) щонайменше вісім невстановлених військовослужбовців російської федерації на трьох автомобілях невстановленого типу та марки прибули за адресою: м. Херсон, [REDACTED], де проживав потерпілий [REDACTED] року народження. Погрожуючи вогнепальною зброєю, без складання процесуальних документів, вказані особи затримали потерпілого, який у складі Збройних Сил чи інших збройних формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, тобто був особою, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (російської федерації).

Відразу після затримання [REDACTED] перевезено та ув'язнено в одній із камер у приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вулиця Теплоенергетиків, 3, де він утримувався до 01.08.2022.

Алімханов Р.Р., діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою надання допомоги (пособництва) іншим військовослужбовцям рф у жорстокому поводженні (катуванні) з цивільними особами, усуваючи перешкоди до вчинення злочину, під час нелегального ув'язнення [REDACTED] щонайменше один раз (точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлені), виводив його з камери та із застосуванням психологічного і фізичного насильства, яке полягало в надяганні шапки на очі для дезорієнтації у приміщенні та у штовханні в спину, від чого він ударявся головою об стіну, конвоював потерпілого до одного з кабінетів, де військовослужбовці рф у кількості від 4 до 5 осіб допитували та катували останнього шляхом нанесення не менше двох ударів гумовою палицею в область спини з вимогою надати неправдиву інформацію про допомогу Збройним силам України. Після закінчення вказаних протиправних дій Алімханов Р.Р., без надання [REDACTED] медичної допомоги, конвоював його до камери, де забезпечував режим нелегального ув'язнення та утримував для подальших катувань.

Крім того, в ніч з 17 на 18 червня 2022 року військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., виконуючи функції конвойного в місці несвободи, облаштованому в захопленому приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки, вчинив умисні дії, що полягали у пособництві двом особам, обвинувальний акт стосовно яких направлено до суду, а також трьом невстановленим військовослужбовцям рф в жорстокому поводженні (катуванні) та умисному вбивстві цивільної особи.

Так, 12 червня 2022 року приблизно о 22 годині (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) шестеро невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців рф, за попередньою змовою між собою, прибули за адресою: м. Херсон, вул. [REDACTED], будучи озброєними вогнепальною зброєю, погрожуючи застосуванням фізичного насильства у разі непокори, без складання процесуальних документів, затримали потерпілого [REDACTED] року народження.

Відразу після затримання потерпілого ув'язнено до камери № 7 в приміщенні ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3, де останній незаконно утримувався впродовж тижня.

В ніч з 17 на 18 червня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Алімханов Р.Р. разом з двома особами, обвинувальний акт стосовно яких направлено до суду та трьома невстановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями рф, зайшли до камери № 7, де утримувались [REDACTED] та ще двоє ув'язнених.

Алімханов Р.Р., діючи з метою надання допомоги (пособництва) вказаним військовим рф в катуванні [REDACTED] свідомо припускаючи настання його смерті, став на охорону входних дверей всередині камери, створюючи безпечні умови для інших співучасників злочину від ув'язнених осіб, тобто усунув перешкоди для вчинення злочину, та вів спостереження за катуванням та



вбивством [REDACTED] під час його вчинення в камері з метою забезпечити реалізацію спільного умислу, а також недопущення фізичного супротиву потерпілих та можливої їх втечі.

У цей час дві особи, обвинувальний акт стосовно яких направлено до суду, та троє невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців рф, переслідуючи єдиний злочинний умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та свідомо припускаючи їх настання, здійснили катування потерпілого [REDACTED] та умисне протиправне заподіяння смерті останньому (вбивство), шляхом нанесення йому численних ударів руками та ногами по всьому тілу, обличчю, спричинивши тілесні ушкодження у вигляді закритої травми органів грудної порожнини, а саме множинних двобічних прямих переломів ребр, що знаходиться в прямому причинному зв'язку з настанням смерті і відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя, від яких він помер у камері № 7 ІТТ № 1 за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3.

Отже, військовослужбовець внг рф Алімханов Р.Р., діючи за попередньою змовою групою осіб, надавав допомогу (пособництво) військовослужбовцям рф у жорстокому поводженні з нелегально ув'язненими [REDACTED], яка виразилась у конвоюванні потерпілих для катування та спостереженні за ними перед катуванням та під час їх вчинення з метою забезпечити реалізацію спільного умислу, а також у пособництві в умисному вбивстві [REDACTED], котрий перебував під захистом, чим порушив вимоги ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ч. 2 ст. 75 Протоколу I.

Таким чином, Алімханов Руслан Рінатович, 14.07.2003 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 438 КК України, а саме у пособництві у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Старший слідчий в ОВС відділу розслідування злочинів,  
вчинених в умовах збройного конфлікту,  
СУ ГУНП в Херсонській області  
майор поліції

Сергій Петрович КРУК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор групи прокурорів  
у кримінальному провадженні –  
перший заступник керівника  
Каховської окружної прокуратури  
Херсонської області

Лілія Юрївна РАШЕВСЬКА

## ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Алімханову Р.Р. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

**Підозрюваний, обвинувачений має право:**

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

**Підозрюваний зобов'язаний:**

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

**Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідування або спеціального судового провадження**

**Стаття 52. Обов'язкова участь захисника**

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження. - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

**Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна**

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється



від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

#### Глава 24-1

### ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

#### Стаття 297-1. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

**Стаття 297-2.** Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

**Стаття 297-3.** Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самотійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-2 цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

**Стаття 297-4.** Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

**Стаття 297-5.** Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на



офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

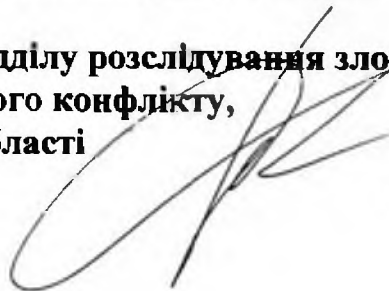
Підозрюваний \_\_\_\_\_

Захисник \_\_\_\_\_

«    » год. «    » хвилин «    » \_\_\_\_\_ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Старший слідчий в ОВС відділу розслідування злочинів,  
вчинених в умовах збройного конфлікту,  
СУ ГУНП в Херсонській області  
майор поліції**



**Сергій Петрович КРУК**